

IV. BAHİR

Güfte : Nâyî Osman Dede

Beste : » » »

Makamı : Sabâ

PES HE MİN OL DÜ SÜ VÂR OL PÂ Kİ ZÂT

NÂ RE İ ŞÂ PÂŞ İ LÊ DOL

DÜ Cİ HÂ HÂT HÂT

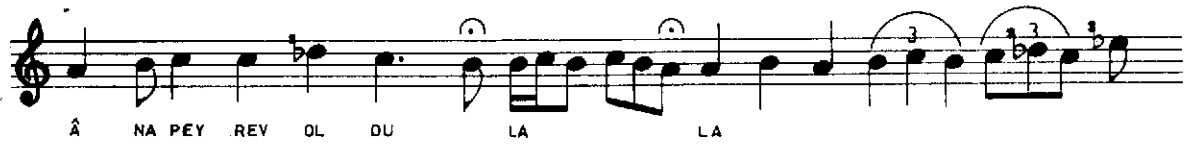
BİR Rİ KÂ BİN DÂ YÜ RÜR CİB RİL E

MİN Bİ Rİ Mİ KÂ İL İ LÊ OL

DÜ BE Rİ Rİ RİN Nİ CE

KEZ YÜZ BİN ME LÂ İK GEL Dİ LER

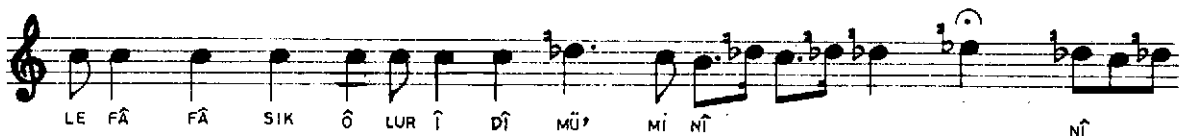
EM Rİ HAKKI LÂ





(BESTENİGÂR)

LER LER BİR TA
BAK LÂ GEL Dİ ÜÇ KÂ SÊ A
NÂ NÂ BÎ RÎ HAM RÛ
BÎ RÎ SÛT BÎ RÎ SÎ MÂ
MÂ MÂ
DÎ DÎ CÎB RÎ LEY LE BÎ RÎN İH TÎ YÂ YÂ
YÂR YÂR SAL LÛ A LEYH BÖY
LE DİR EM RÎ HU DÂ EY BAH TÎ YÂ YÂ YÂR
SAL LÛ A LEYH HİK ME TEN
OL SÛ RET Ü MA NÂ HÛ



NINH AŞ KI HUB BŨ ZÂ TI NÂ
 KİL Dİ SA LÂT
 ES SA LÂT EY MAZ HA RÎ ZÂT ES SA
 LÂT LÂ LÂ
 LÂ LÂT

Pes hemîn oldû sûvâr ol pâk Zât
Nâre-î şâpâş ilê doldû cihât
Bir rikâbindâ yûrûr Cibril-emîn
Bîri Mîkaail ilê oldû berîn
Nîce kez yüzbin melâik geldiler
Emr-i Hak'lâ âna pey-rev oldular
Kuds'e dođrû azm edip üç yârlar
Oldular ağıyardan bîzârlar
Gûşunâ kâr etti üç gûnê sadâ
"Yâ Muhammed, dur!" deyû kıldî nidâ
Hiç mukayyed olmadî gîtdî hemân
Vardı Kuds'e izzet ilê şâdümân

Geldiler ervâh-ı hayl-i enbiyâ
Oldu tekrâr anlar îlê pür-safâ
Emr-i Hak'lâ dîdi Cibril : "Ey hümmâm!
İki rek'at kıl namâzı, ol imâm!"

Geçti mihrâbâ imâm-î mürselîn
Kıldı îkî rek'atî ol dem hemîn
Nûrdan mi'râcî hâzır kıldılar
İzzet îlê ol arâyâ geldiler

Bir tabaklâ geldi üç kâsê anâ
Bîri hamr û bîri sût bîrîsi mâ
Dîdi Cibril : "Eyle bîrin ihtiyâr,
Böyledir emr-i Hudâ, ey bahtiyâr!"

Hikmeten ol sûret ü ma'nâ-hüner
Nûş edip sût, kılmadî hamrê nazar
Hamd edip Cibrîl dîdî : "Ey azîz,
Hamdû lil'lâh eyledin kârın temiz.
Hamri nûş etseydin ey hikmet-güzîn
Cümle fâsık ölür idî mü'minîn
Aşk u hubbû Zâtınâ kıldı salât
E's-salât ey mazhar-i Zât e's-salât